

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 667/2025
28.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Попаре, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Попаре - адвоката Вићентија Даријевића и Јелене Пирић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.10/23 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 104/25 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Попаре - адвоката Вићентија Даријевића и Јелене Пирић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.10/23 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 104/25 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 4К.10/23 од 26.11.2024. године окривљени Марко Попара је оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.09.2022. године па до истека трајања притвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину износ од 185.961,00 динара, а суду износ од 201.021,58 динара, те да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан и да накнади трошкове пуномоћника оштећеног, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем по правноснажности пресуде. Оштећени АА је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 104/25 од 06.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину и браниоца окривљеног Марка Попаре, па је потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.10/23 од 26.11.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Марка Попаре - адвокати Вићентије Даријевић и Јелена Пирић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине у целини пресуде Вишег суда у Зрењанину 4К.10/23 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 104/25 од 06.03.2025. године и предмет врати на поновни поступак и одлуку или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или га евентуално осудити за блаже кривично дело.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Марка Попаре у поднетом захтеву истичу да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело, те да је у конкретном случају требало применити институт нужне одбране предвиђен одредбом члана 19. КЗ. Наиме, по ставу бранилаца, из чињеничног описа дела утврђеног у изреци правноснажне првостепене пресуде произилази да у конкретном случају постоји основ који искључује постојање елемента противправности у радњама окривљеног, будући да је окривљени поступао у нужној одбрани пошто је оштећени тај који је први напао окривљеног стакленим предметом.

Поред тога, браниоци окривљеног у поднетом захтеву указују и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да се у радњама окривљеног описаним у изреци правноснажне првостепене пресуде не стичу елементи бића кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ за које је оглашен кривим и осуђен, већ само елементи бића кривичног дела убиство на мах у покушају из члана 115. у вези члана 30. КЗ, будући да је окривљени без своје кривице био доведен у стање јаке раздражености – стање снажне афективне реакције, која је била последица страха високог интензитета услед напада флашом од стране оштећеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне првостепене пресуде у којем је наведено да је окривљени Марко Попара дана 04.09.2022. године око 02,30 часова покушао да лиши живота оштећеног АА, на тај начин што је, након што је видео оштећеног како седи у унутрашњости локала, окривљени са ножем који је претходно понео са собом и држећи га у руци дошао до оштећеног, који је када га је видео устао и подигао леву руку, задао оштећеном ударац сечивом ножа у пределу грудног коша испод пазуха са леве стране и ударац сечивом ножа у пределу левог рамена, да би затим оштећени, како би се одбранио, пивском флашом ударио окривљеног у пределу главе, након чега су обојица пали на под, те се окривљени потом подигао са пода, скочио на оштећеног, клекнуо на колена и ножем задао три удараца оштећеном у пределу потколенице, бутине и потиљка главе, на који начин му је нанео повреде које у свом заједничком деловању имају обележја тешке телесне повреде опасне по живот, по налажењу Врховног суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Марка Попаре стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим. Имајући у виду чињенични опис предметног кривичног дела утврђен у изреци правноснажне првостепене пресуде, те имајући при томе у виду одредбу члана 19. став 2. КЗ којом је прописано да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправни напад, то, супротно изнетим наводима захтева бранилаца окривљеног Марка Попаре, по оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови за примену према окривљеном институту нужне одбране везано за услове напада и одбране, због чега се као неосновани оцењују наводи бранилаца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ.

Надаље, како се, и по налажењу Врховног суда, у радњама окривљеног Марка Попаре стичу сва битна законска обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, то је стога суд правилно применио кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног Марка Попаре, ближе описаних у изреци првостепене пресуде, као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, па се следствено томе као неосновани оцењују и наводи бранилаца окривљеног у којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП истицањем да се у радњама окривљеног стичу само елементи бића кривичног дела убиство на мах у покушају из члана 115. у вези члана 30. КЗ. Наиме, супротно наводима бранилаца окривљеног, из изреке пресуде не произилази да је у конкретном случају било претходног напада, злостављања или тешког вређања окривљеног од стране оштећеног, већ из изреке пресуде произилази да је оштећени ударац пивском флашом у пределу главе окривљеног нанео како би се одбранио и то након што му је окривљени претходно задао два удараца сечивом ножа у пределу грудног коша испод пазуха са леве стране и у пределу левог рамена.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Попаре - адвоката Вићентија Даријевића и Јелене Пирић, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.